

L'Alfonso, amb el seu assessor, en Lluís, a la Fira de Mostres d'enguany. MARC MARTÍ

Atrapat pels deutes. L'Alfonso va iniciar un negoci de transport privat de viatgers el 2005, en ple auge de Ryanair, però, tres anys després, el client més important va deixar de facturar. L'empresa va entrar en crisi i va sortir a concurs. El propietari es va endeutar durant anys, fins que ha vist la sortida amb la llei de segona oportunitat

«No vaig deixar de lluitar fins que va sortir la sentència i he pogut començar de zero»

va allargar fins al 2012, quan l'empresa ja no donava més de si i l'Alfonso estava endeutat fins al coll. La situació el va acabar afectant en l'àmbit personal, ja que es va divorciar de la seva parella i va ser a través del seu advocat que el van posar en contacte amb AST Assessors, especialistes en dret concursal.

Procés judicial llarg

El primer pas va ser treure l'empresa a concurs voluntari –tràmit que es va allargar entre 3 i 4 anys–, d'aquesta manera, es van liquidar tots els deutes a nivell empresarial. El problema van ser els personals, ja que devia 1.600.000 euros. Cal tenir present que, en el següent pas, el deutor ha d'intentar arribar a un pacte amb els creditors a través d'un acord extrajudicial. En el cas de l'Alfonso, però, ja ho havia fet per mitjà del concurs de l'empresa. En aquest moment li va sorgir l'ocasió d'acollir-se a una llei nova, anomenada de segona oportunitat i que feia poc que havia entrat en vigor. «El cas es va començar a tramitar a finals del 2016, però al principi ens ho van denegar. Era una llei massa nova per als jutges, sobretot a Girona», explica en Lluís, assessor de l'Alfonso. De fet, tot i que fa quatre anys que existeix, a Catalunya només es tracten uns 1.000 casos l'any i, a Girona, uns 230. A l'Estat se'n tracten uns 8.000, una xifra molt baixa en comparació amb altres països de la Unió Europea com França, on n'hi ha 100.000 l'any o Alemanya, on se'n tracten uns 200.000. «Encara hi ha massa desconeixament i desconfiança sobre aquesta llei i cal visibilitzar-la perquè realment és factible, ja que permet exonerar gran part dels deutes, encara que hi hagi matisos», explica en Lluís.

El cas de l'Alfonso es va resoldre favorablement el 17 d'abril del 2018, aplicant-li la llei de segona oportunitat, fet que li va generar l'exoneració de tots els deutes privats. Va ser una de les primeres sentències a Girona. I què passa amb els deutes públics, sobretot amb Hisenda? «Aquest tipus de deute és dels únics que no es pot exonerar tan fàcilment, però es pot arribar a un acord amb el jutge i pactar una sèrie de quotes mensuals adequades a la capacitat econòmica de cada client», matisa en Lluís, qui assegura que si després de cinc anys de pagaments el deute no s'ha extingit, s'exonera la part restant.

L'Alfonso actualment treballa de conductor d'ambulàncies i assegura que «no vaig deixar de lluitar fins que va sortir la sentència i he pogut començar de zero». Tot i que el deute se li ha exonerat, aquest ha recaigut en membres de la seva família, que estan en tràmits d'acollir-se a la mateixa llei i tot apunta que la sentència serà favorable.

Laura Teixidor
GIRONA

REPORTATGE

L'Alfonso era bastant jove quan va decidir engegar un negoci de transport per a turistes que aterraven a l'aeroport de Girona i es desplaçaven a la Costa Brava. Era una època en què l'aerolínia Ryanair estava en la seva màxima esplendor a terres gironines i molts empresaris del sector turístic no van deixar escapar l'oportunitat de fer caixa. De fet, l'Alfonso de seguida es va trobar amb moltes facilitats per part de les entitats bancàries i va poder invertir en l'empresa per fer-la prosperar. «Era jove i tenia ganes de créixer. Els bancs no m'hi van posar pegues, tot el contrari, em proporcionaven crèdits

de quantitats desorbitades d'una manera ràpida i eficaç», explica l'Alfonso, qui confessa que va començar amb només dos microbusos per al transport de turistes i ben aviat en va arribar a tenir 25.

Tot anava com una seda fins que el 2008 –quan va començar la crisi–, una agència de viatges que li proporcionava pràcticament el 95% dels guanys, va deixar de facturar fins al punt de deure-li 300.000 euros. «D'un dia per l'altre ens va deixar de pagar, sense donar-nos explicacions, i vaig cometre el gran error de contractar el cobrador del Frac», diu l'Alfonso.

El cobrador del Frac

El cobrador del Frac és l'empresa de «caçamorosos» més antiga de l'Estat. La seva arma més poderosa és avergonyir el deutor i que tot hom sàpiga que ho és. Ha d'insistir i la seva pressió no té límits, però en el cas de l'Alfonso la jugada no va sortir com ell esperava. «Vaig atribuir tota la responsabi-

litat del deute al cobrador i aquest, després de negociar amb l'empresa que em devia els diners, només va aconseguir liquidar 20.000 euros i, tenint en compte que s'atribuïa el 40% com a comissió, em vaig quedar pràcticament igual», explica.

A partir d'aquest moment, l'Al-

fonso es va trobar amb un forat econòmic de 300.000 euros i sense gran part dels clients. Va començar a demanar crèdits desesperadament, tant a entitats bancàries com a empreses que imposaven interessos molt alts i va haver de demanar a la seva família que l'avalés. La situació de crisi es

LLEI DE SEGONA OPORTUNITAT

Cal demostrar que no es té diners i que s'ha actuat de «bona fe»

► Fa quatre anys que el govern de Mariano Rajoy va aprovar la llei de la segona oportunitat, que permet a la persona física exonerar deute privat i públic si es compleixen uns certs requisits. Malgrat els avantatges que representa aquesta normativa, encara és desconeguda. Per poder acollir-se a la llei és necessari el compliment d'una sèrie de requisits com provar que el

ciudadà no té ni diners ni actius per fer front als seus deutes i demostrar que hi ha hagut «bona fe» en les seves actuacions. Cal demostrar que ha intentat negociar amb els seus creditors, que no ha provocat la situació, que no s'ha acollit a aquesta llei en els 10 anys previs, que no ha comès delictes econòmics i que no ha rebutjat un màxim de quatre feines. L.T.